

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 203/02

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. decembra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. O. L. - Technol, P., zastúpeného komerčným právnikom JUDr. V. Š., P., ktorou namieta porušenie svojho práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 Listiny základných práv a slobôd Okresným súdom Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 19 Cb 11/99, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. O. L. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. novembra 2002 doručená sťažnosť Ing. O. L. – Technol, P. (ďalej len „navrhovateľ“), ktorú na výzvu ústavného súdu doplnil podaním doručeným ústavnému súdu 2. decembra 2002 spolu so splnomocnením na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, ktorým za právneho zástupcu ustanovil komerčného právnicka JUDr. V. Š., P. Navrhovateľ sťažnosťou podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) namieta porušenie svojho práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ústavy a čl. 36 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) konaním Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) vedeným pod sp. zn. 19 Cb 11/99.

Porušenie svojich práv vidí navrhovateľ v nečinnosti okresného súdu v konaní sp. zn. 19 Cb 11/99, ktorý podľa jeho tvrdenia v danej veci „nekonal a nekoná“. Navrhovateľ výslovne hovorí o priet'ahoch v konaní. Postupu okresného súdu vyčíta len nekonanie v jeho veci, v dôsledku ktorého mu údajne vznikla mnohomiliónová, v návrhu vyčíslená škoda. Navrhovateľ sa domáha aj primeraného finančného zadosťučinenia.

Ústavný súd navrhovateľa vo výzve výslovne poučil, že musí uviesť, porušenie ktorých svojich práv namieta, lebo jeho podanie doručené 6. novembra 2002 ústavnému súdu obsahovalo len formulácie o nečinnosti okresného súdu a priet'ahoch v konaní bez presného označenia porušeného práva. V podaní doručenom ústavnému súdu 2. decembra 2002, ktoré podpísal aj navrhovateľov zvolený právny zástupca, bolo jasne číslom článku i názvom uvedené právo podľa čl. 46 ústavy a čl. 36 listiny.

Zjavná neopodstatnenosť s'ťažnosti spočíva v nesúlade medzi jej skutkovou a právnou stránkou. Navrhovateľ skutkovo opisuje a namieta nečinnosť okresného súdu v konaní sp. zn. 19 Cb 11/99, ktorá tvorí základný spôsob prípadného zásahu do práva na konanie bez zbytočných priet'ahov. Namieta však porušenie práva podľa čl. 46 ústavy a čl. 36 listiny. Právo na konanie bez zbytočných priet'ahov však zakotvujú čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny.

Podľa § 20 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) je ústavný súd viazaný návrhom. To okrem iného znamená, že môže konať len o namietanom porušení práv, ktoré uviedol navrhovateľ, konaním, ktorým podľa jeho tvrdenia došlo k porušeniu týchto práv. Ak konaním, ktoré uvádza navrhovateľ, nemožno zasiahnuť do ním uvádzaných práv, tak ide o zjavnú neopodstatnenosť s'ťažnosti, ktorá je podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde dôvodom pre odmietnutie s'ťažnosti pri jej predbežnom prerokovaní na neverejnom zasadnutí.

Ak navrhovateľ odstráni nedostatok zjavnej neopodstatnenosti tým, že uvedie do súladu skutkovú stránku návrhu so základným právom, ktorého porušenie namieta, tak sa môže na ústavný súd obrátiť s novým návrhom v zákonom stanovenej lehote.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. decembra 2002